

**Pesti Központi Kerületi Bíróság**  
**14.B.IX.11.800/2017/25. Szám**

A Pesti Központi Kerületi Bíróság Budapesten, a 2017. december 12. napján és a 2018. február 23. napján megtartott nyilvános és folytatólagos tárgyalás alapján meghozta és 2018. február 23. napján kihirdette az alábbi

**ÍTÉLETET**

**vádlott** - aki magyar állampolgár -

**bűnös:**

- **1 rendbeli rablás büntetében,**

[1978. évi IV. törvény 321.§ (1) bekezdés]

- **1 rendbeli testi sértés büntetének kísérletében és**

[1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés]

- **1 rendbeli járművezetés ittas állapotban vétségében**

[1978. évi IV. törvény 321.§ (1) bekezdés]

Ezért őt a bíróság - mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül - **4 (négy) év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra ítéli.**

A vádlott **feltételes szabadságra nem bocsátható.**

A bíróság a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság előtt 01090/393/2011/bü. számon folyamatban volt eljárásban lefoglalt, T-151/2011 szám alatt nyilvántartásba vett, a bűnjeljegyzék 1. sorszáma alatt feltüntetett CD lemez **lefoglalását megszünteti** és az **iratok között rendeli kezelni.**

Az eljárás során összesen 380.246.- (háromszáznyolcvanezer kettőszáznegyvenhat) forint bűnügyi költség merült fel, melyből a vádlott köteles **276.066** (kettőszázhetvenhatezer hatvanhat) **forintot a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására az államnak megfizetni.** Az ezt meghaladó bűnügyi költség az állam terhén marad.

A vádlott a büntetése végrehajtása során köteles a végrehajtásért felelős szervvel együttműködni, a kért felvilágosítást megadni, lakóhelye, vagy tartózkodási helye címében bekövetkező változást három munkanapon belül a végrehajtásért felelős szervnek, ha ez nem lehetséges a Fővárosi Törvényszék büntetés-végrehajtási bírójának bejelenteni.

**INDOKOLÁS**

**I.**

A Budapesti IX. Kerületi Ügyészség a 2011. július 21. napján kelt és 2011. július 27. napján bíróságra érkezett B.IX.4853/2009/3-II. számú vádiratában vádlottat mint többszörös visszaesőt az 1978. évi IV. törvény 188.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége, az 1978. évi IV. törvény 322.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő kifosztás büntette és az 1978. évi IV. törvény 170.§ (2) bekezdésébe ütköző súlyos testi

sértés büntettének kísérlete miatt emelt vádat. Az ügyészség képviselője a 2015. május 26. napján megtartott tárgyaláson a 2. vádpont vonatkozásban a tényállást módosította, míg a minősítést akként módosította, hogy a kifosztás büntette helyett az 1978. évi IV. törvény 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő rablás büntettével vádolta a vádlottat.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2015. május 26. napján kihirdetett 10.B.IX.11.154/2013/88. számú ítéletével bűnösnek mondta ki vádlottat az 1978. évi IV. törvény 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő rablás büntettében és az 1978. évi IV. törvény 188.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő ittas vezetés vétségében, mely miatt mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 2 év 2 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ügyészi, vádlotti és védői fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2016. február 5. napján kelt 26.Bf.10.135/2015/5. számú végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság fenti ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A megismételt eljárásában az ügyészség képviselője a 2016. december 7. napján megtartott tárgyaláson a 2. vádpontot pontosította, egyebekben a minősítést változatlanul fenntartotta.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2016. december 7. napján kihirdetett 10.B.IX.10.692/2016/28/I. számú ítéletével bűnösnek mondta ki vádlottat az 1978. évi IV. törvény 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő rablás büntettében, az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntettének kísérletében és az 1978. évi IV. törvény 188.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő ittas járművezetés vétségében, mely miatt mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 2 év 2 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ügyészi, vádlotti és védői fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2017. április 28. napján kihirdetett 26.Bf.5651/2017/3. számú végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság fenti ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ismételen új eljárásra utasította.

Az ügyészség tárgyaláson jelen lévő képviselője a 2018. február 23. napján megtartott tárgyaláson a módosított vádirati tényállást és minősítést változatlanul fenntartotta.

## II.

*A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bíróság az alábbi tényállást állapította meg.*

**Vádlott** legmagasabb iskolai végzettsége az általános iskola nyolc osztálya, festő, mázó, lakatos és targonca vezető szakképesítéssel rendelkezik. Jelenleg egyéni vállalkozóként épület takarítással foglalkozik, melyből havi nettó 150 ezer forintos jövedelme származik. Nős családi állapotú, felesége takarítóként dolgozik, melyből havi nettó 120 ezer forintos jövedelme származik. Két nagykorú és egy kiskorú gyermeke van, akikkel egy háztartásban él. Vagyontalan, tartozása nincs. Szívbetegségben és gerincsérv betegségben szenved, melyekkel rendszeresen kezelik. Gyógyszereinek havi költsége 20.000 forint. Büntetett:

1. a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1997. november 10. napján jogerős 7.B.34.445/1997/5. számú ítéletével ittas járművezetés vétsége miatt 8 hónap - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, 10.000 forint mellékbüntetésre és 1 év 5 hónap járművezetéstől eltiltásra ítélte. A cselekmény elkövetési ideje: 1997. április 23. napja,

2. a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2003. január 24. napján a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 29.Bf.6936/2002. számú határozata folytán jogerős 7.B.34.768/1999/8. számú ítéletével járművezetés ittas állapotban vétsége miatt 6 hónap fogházbüntetésre, 1 év közügyektől eltiltásra és 3 év közúti járművezetéstől eltiltása ítélte. A cselekmény elkövetési ideje: 1999. január 11. napja,
3. a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2004. február 13. napján a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 23.Bf.XV.5103/2003/3. számú határozata folytán jogerős 3.B.XV.18/2002/11. számú ítéletével társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 6 hónap börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A cselekmény elkövetési ideje: 2002. január,
4. a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2004. május 12. napján a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 23.Bf.XIX.6297/2003/5. számú határozata folytán jogerős 10.B.XIX.492/2002/14. számú ítéletével lopás vétsége miatt 6 hónap fogházbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A cselekmény elkövetési ideje: 2001. április 5. napja

A 2-es, 3-as és 4-es pontban foglalt ítéleteket a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2004. szeptember 7. napján jogerős 10.B.874/2004/12. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta és az összbüntetés tartamát 10 hónap 15 nap börtönbüntetésben állapította meg.

5. a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2005. április 7. napján jogerős 20.B.1405/2004/37. számú ítéletével zsarolás büntettének kísérlete miatt 2 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A cselekmény elkövetési ideje: 2002.
6. a Budapesti XX.,XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2005. április 21. napján a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 23.Bf.XX.7942/2004/5. számú határozata folytán jogerős 8.B.XX.332/2003/11. számú ítéletével lopás vétsége miatt mint visszaesőt 5 hónap börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A cselekmény elkövetési ideje: 2002. szeptember 14. napja

Az 5-ös és 6-os pontban foglalt ítéleteket a Budapesti XX.,XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2005. augusztus 23. napján jogerős 8.B.666/2005/7. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta és az összbüntetés tartamát 2 év 2 hónap börtönbüntetésben állapította meg. Az összbüntetési ítélet megállapította, hogy az elítélt visszaeső. A vádlott ezen büntetéséből 2006. szeptember 27. napján szabadult.

7. a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2010. február 5. napján kihirdetett 13.B.IX.37.020/2009/6. számú, a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 22.Bf.7108/2010/3. számú határozata folytán 2010. szeptember 9. napján jogerős ítéletével ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt mint többszörös visszaesőt 4 hónap börtönbüntetésre és 3 év járművezetéstől eltiltásra ítélte. A cselekmény elkövetési ideje: 2009. február 14. napja. A vádlott ezen büntetését 2011. január 27. napjától 2011. május 26. napjáig töltötte.

## 1.)

**Vádlott** 2009. augusztus 27. napján 1 óra 15 perc körül Budapesten a **cím 1.** az **rendszám 1** forgalmi rendszámú **típus 1** típusú személygépjárművel - vezetői engedély nélkül - úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy a szervezetében legalább 2.03 gramm/liter ezrelék véralkohol koncentrációt, közepes fokú alkohol befolyásoltságot eredményező szeszesital fogyasztásából származó alkohol volt, amikor rendőri intézkedés alá vonták.

2.)

**Vádlott** 2011. január 26. napján 21 és 22 óra között Budapesten a **cím 2.** szám alatti **név 1** sörözőben a pulton kívül állva beszélgetett az ott dolgozó, a pult mögött álló **sértett 1** pultossal, amely során szóváltás alakult ki közöttük amiatt, hogy **sértett 1** vádlott nyereségéből levonta a korábbi fogyasztása miatt fennálló tartozását és így 3.000,-Ft helyett, csak 1.000,-Ft-ot akart odaadni a vádlottnak. vádlott még a pulton kívül állva **sértett 1** felé csapott, majd mindketten a pult vége felé indultak. vádlott, annak érdekében, hogy igazának érvényt szerezzen, bement a pult mögé, ahol a kialakult nézeteltérés miatti haragjában sértett 1-nek támadt. Először a sértett nyakát próbálta megragadni, ami azonban a sértett védekezésének köszönhetően nem sikerült, majd két kézzel megragadta pulóverét és rángatta a pulton belül a sikertelenül védekezni próbáló sértettet. Ezt követően vádlott megütötte sértett 1-et, amitől a sértett a földre került. A feltápáskodó sértettet ismét a földre taszította, majd összesen két alkalommal közepes erővel belerúgott az immár földön fekvő sértettbe, aki ettől öntudatlan állapotba került vádlott a sértett megrúgása közben észlelte, hogy a pult alatt egy pénztárgép helyezkedik el melynek a tetején második rúgást követően azonnal készpénz után kezdett el kutatni, majd megpróbálta több alkalommal kinyitni a pénztárgépet, ami azonnal nem sikerült, ezért leült az eszméletlen állapotban lévő öntudatlan **sértett 1** mellé és úgy nézte, hogy a pult alatt hol található pénz, majd észrevette a pénztárgép közelében elhelyezett, kis méretű, a söröző tulajdonát képező 172.000,-Ft bevétel tartalmazó pincértárcát, melyet a kabátja zsebébe rakott. Ezt követően sikerült kinyitnia a pénztárgépet, ahonnan ismeretlen címletű és mennyiségű papírpénzt vett ki, amelyet szintén ruházatába rejtett, majd elhagyta a sörözőt.

A bántalmazás következtében **sértett 1** a bal arcfelén kb. 5 cm-es duzzanat és kékes elszíneződés keletkezett, továbbá jobb alsó metszőfoga meglazult, amely sérülések büntetőjogi gyógytartama 8 napon belüli, figyelemmel azonban a támadott testtájékra, a támadás módjára, valamint erejére, 8 napon túl gyógyuló sérülés keletkezésének reális lehetősége is fennállt.

### III.

A bíróság a tényállás személyi részét a vádlott vallomása és erkölcsi bizonyítványa, a tényállás történeti részét a vádlott vallomásai, **sértett 1, tanú-1, tanú 2, tanú 3, tanú 4.** és **tanú 5** tanúk vallomása, **szakértő 1** igazságügyi orvosszakértő szakvéleményei, **szakértő 2** igazságügyi orvosszakértő szakvéleményei, a rendelkezésre álló kamerafelvételek, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok (kamerafelvételről szóló jelentések, rendőri jelentések, ambuláns lap, vérvételi jegyzőkönyvek) alapján állapította meg.

**Vádlott** az *1-es tényállási ponttal kapcsolatban* az eljárás során (az alapeljárásban és mindkét megismételt eljárásban) végig elismerte a bűnösségét. **Nyomozati vallomásában** (01090/2977/2009/bü. nyomozati iratok 165-169. oldal) elmondta, hogy megbánta a cselekményt. Elmondta, hogy a cselekményt megelőzően a barátainál ivott 8-10 üveg sört, majd amikor a barátitól ment el, akkor kb. 150 métert tett meg a gépjárművel.

A *2-es tényállási ponttal kapcsolatban* a bűnösségét az eljárás során végig, következetesen csak részben ismerte el, a rablási szándékot mindvégig tagadta, ugyanakkor **sértett 1** bántalmazását nem vitatta. A **nyomozás során** (01090/393/2011/bü. nyomozati iratok 143-151. oldal) elmondta, hogy mivel a **név 1** sörözőben törzsvendég ezért 2011. január 26. napján is betért oda, ahol italozott. Előadta, hogy a sörözőben az egyik játékgépen nyert 2.000-3.000 forintot, melynek kifizetését kérte a pultostól sértett 1-től, aki ittasan közölte vele, hogy rendezze az aznapi fogyasztását. Előadta, hogy mondta a sértett 1-nek, hogy fizesse ki a nyereségét és abból rendezni fogja a fogyasztását. Állítása szerint emiatt konfliktus alakult ki közöttük, melynek során **sértett 1** elküldte őt a „kurva

anyjába". Elmondta, hogy ő ilyen kifejezéseket senkitől sem tűr meg, nem tűri, ha bárki szidja az édesanyját, ezért átnyúlt a pulton keresztül és meglökte sértett 1-et, aki ennek hatására dühös lett, elindult kifelé a pultból, miközben ő elindult a pultba befelé és amikor találkoztak akkor néhány alkalommal megütötte a sértett 1-et, aki az ütésektől összeesett. Állítása szerint meglepődött azon, hogy a **sértett 1** elesett és még fel is akarta őt állítani, de ezt **sértett 1** nem engedte. Előadta, hogy ekkor vette észre, hogy a pultban van egy „bőr brifkó” amiben pénz is volt, amit eltett, majd kisétált a sörözőből. Határozottan állította, hogy nem állt szándékában kirabolni sértett 1-et, őt azért ütötte meg, mert szidta az anyját, a pénz elrakása ettől a cselekménytől teljesen függetlenül történt meg, amit nagyon megbánt. Elmondta, hogy miután elhagyta a sörözőt, az eltulajdonított pénzt elitta és eljátszotta, de azt is elmondta, hogy a pénzt másnap legkésőbb szerette volna visszafizetni.

A **tárgyalásokon** (alapeljárás, megismételt eljárások) a vádlott az *1-es tényállásban foglalt* cselekményt mindvégig következetesen elismerte, a bűnösségét nem tagadta. Az **alapeljárásban** (11.B.IX.27.245/2011/19. számú jegyzőkönyv) elmondta, hogy rossz helyen parkolt a gépjárművével, ezért szól neki a szomszédja, hogy álljon át máshova. Elmondta, hogy ittas állapotban volt, de mivel nem volt senki akinek szólni tudott volna, ezért ő állt át a gépjárművel, amivel lassan haladt, majd észrevették őt a rendőrök. Előadta, hogy a cselekmény elkövetését már a helyszínen elismerte, annyit mondott, hogy „szerinte jót tett magának azért, hogy ne büntessék meg.” A **második megismételt eljárásban megtartott tárgyaláson** (22-es tárgyalási jegyzőkönyv) az ittas vezetést továbbra is elismerte, azzal kapcsolatban részletes vallomást nem tett.

A *2-es tényállási ponttal* kapcsolatban a tárgyalási szakban a vádlott védekezésének iránya végig ugyanaz volt, mint a nyomozás során. Mind az alapeljárásban, mind az első, mind pedig a második megismételt eljárásban határozottan és következetesen tagadta, hogy **sértett 1** sértettet rablási szándékkal bántotta volna, állította, hogy őt azért bántotta, mert szidta az anyját és a sörözőből eltulajdonított pénz ettől teljesen függetlenül történt. Az **alapeljárásban** (11.B.IX.27.245/2011/19. számú jegyzőkönyv 4-6. oldal) a lényeges kérdéseket tekintve a nyomozati vallomásával egyezően elmondta, hogy mivel másnap 2011. január 27-én kellett bevonulnia a büntetés-végrehajtási intézetbe ezért egy búcsú estét tartott a sörözőbe, ahol őt mindenki ismeri. Nyomozati vallomását annyival egészítette ki, hogy a sörözőben meghívta egy italra sértett 1-et, majd 2000 forintot dobott be a játékgépbe, de pár perc múlva meggondolta magát, ezért kérte a sértett 1-et, hogy a gépből vegye ki a 3000 forintot, aki ezt nem akarta teljesíteni, ezért jobb kézzel arcon ütötte őt. Nyomozati vallomásával egyezően elmondta, hogy emiatt, illetve azért mert a **sértett 1** szidta az édesanyját, szóváltásba keveredtek, ezért elkezdtek dulakodni, melynek során **sértett 1** elesett, akit fel akart segíteni, de ezt a sértett nem engedte. Állította, hogy **sértett 1** nagyon ittas volt. Ezen a tárgyaláson a vádlott határozottan tagadta, hogy megrúgta vagy megütötte volna a sértettet. Nyomozati vallomásával egyezően adta elő azt is, hogy ezt követően vette észre a pultban lévő pénztárcát amit magával vitt, azt meg is bánta. Ekkor azt is határozottan tagadta, hogy a pénztárgépbe benyúlt volna, vagy abból bármit eltulajdonított volna. **sértett 1** bántalmazásával kapcsolatban elmondta, hogy egy ütest elismer, de többet nem. Bírói kérdésre elmondta, hogy az eltulajdonított pénztárcában 105 ezer forint volt, amit később eljátszott és elivott. A folytatólagos tárgyaláson (10.B.II.154/2013/27. tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal) korábbi vallomását annyival egészítette ki, hogy elmondta, hogy a játékgépen nyert 1000 forintot, és tudomása szerint a fogyasztásának az összege maximum 1200 forint lehetett, a kettőjük közötti konfliktus pedig ebből alakult ki, egészen pontosan abból, hogy nem tudtak megegyezni, hogy mennyi pénz jár neki. Elmondta, hogy a **sértett 1** egy számlát is mutatott neki, de ő a nyereségyéből szerette volna rendezni a tartozását, a számlát meg sem nézte. A bántalmazással kapcsolatban a korábbi vallomásával egyezően nyilatkozott, azt annyiban pontosította, hogy akkor amikor a **sértett 1** a földre került, akkor a lábával piszkálta meg, hogy jól van-e. Azt határozottan tagadta, hogy a sértett 1-en bármilyen sérülés lett volna, megismételte, hogy a lökéstől esett el, ő nem ütötte meg.

A vádlott mind az **első megismételt eljárásban** (10.B.10.692/2016/4. tárgyalási jegyzőkönyv) mind

pedig a **második megismételt eljárásában** (22-es tárgyalási jegyzőkönyv) a védekezését lényegét tekintve korábbi nyomozati és alapeljárásban tett vallomásaival egyezően adta elő. Védekezése ugyanarra irányult, azaz arra, hogy **sértett 1** sértettel egyrészt a nyerőgépen nyert nyeremény miatt, másrészt pedig amiatt került konfliktusba, mert szidta az anyját, a sértett bántalmazását elismerte, és azt sem tagadta, hogy a pénztárgép pultról a pincértárcát elvitte. Bírői kérdésre a második megismételt eljárásban (22-es jegyzőkönyv 5. oldal) elmondta, hogy **sértett 1** sértett a lökésétől esett el, mert a pultban volt egy dobogó, amibe bele akadt a cipője és azért esett el. A lökéssel kapcsolatban elmondta, hogy az nem volt nagy erejű, a dulakodás hevében lökte meg.

Az 1-es tényállási ponttal kapcsolatban a bíróság a Be. 296.§ (2) bekezdés b) pontja alapján felolvasás útján tette az eljárás anyagává **tanú 4., tanú 3. és tanú 5tanúk** vallomását. Ezen tényállási pont vonatkozásban a bíróság az alábbi tanúvallomásokat, szakértői véleményeket és okirati bizonyítékokat értékelte.

**tanú 4.** és tanú 3 rendőrök intézkedtek a vádlottal szemben 2009. augusztus 27. napján, melyről rendőri jelentést készítettek.

A **rendőri jelentés szerint** (01090/2977/2009/bü. nyomozati iratok 33. oldal) az intézkedő rendőrök 2009. augusztus 27. napján 1 óra 15 perckor térfigyelő szolgálatuk teljesítse során észlelték, hogy egy személy az rendszám 1-es forgalmi rendszámú, **típus 1** típusú személygépjárművel bizonytalan sávtartással közlekedett, illetve az cím 1-ről irányjelző használata nélkül kanyarodott az **cím 3** utcába, ezért intézkedés alá vonták. A jelentés tartalmazza, hogy a gépjárművet vádlott vezette, akinek leheletén erős alkoholszag volt észlelhető, ezért megkérdezték tőle, hogy fogyasztott-e alkoholt, melyre igennel felelt, ezért közölték vele, hogy vérvétel céljából előállítják. A jelentés szerint a vádlottól a vezetői engedélyét elvenni nem tudták, mert tájékoztatta őket a vádlott, hogy azt ittas vezetés miatt 2009 márciusában már elvették tőle.

A **vérvételi jegyzőkönyvek** ( 01090/2977/2009/bü. nyomozati iratok 91-93. oldal) szerint a vérvételre 2009. augusztus 26. napján 1 óra 35 perckor és 2 óra 05 perckor került sor. Figyelemmel arra, hogy rendőri jelentés szerint vádlottat 2009. augusztus 27. napján vonták intézkedés alá, ezért szükségessé vált az intézkedő rendőrök, továbbá a vérvételt végző orvos meghallgatása.

**tanú 4. tanú a nyomozás** során (01090/2977/2009/bü. nyomozati iratok 41. oldal) a rendőri jelentésben foglaltakat fenntartotta a rendőri jelentés időpontja és a vérvétel időpontja közötti ellenmondással kapcsolatban elmondta, hogy álláspontja szerint a vérvételi jegyzőkönyvben a vérvétel időpontjára vonatkozó részt, amit a vérvételt végző orvos töltött ki feltételezhetően elírták, határozottan állította, hogy a rendőri intézkedésre és a vérvételre is 2009. augusztus 27. napján került sor. Elmondta, hogy a 645824 számú vérvételi jegyzőkönyv első részét ő töltötte ki.

**tanú 3tanú a nyomozás** során (01090/2977/2009/bü. nyomozati iratok 63. oldal) a rendőri jelentésben foglaltakat fenntartotta a rendőri jelentés időpontja és a vérvétel időpontja közötti ellenmondással kapcsolatban elmondta, hogy mind a két vérvételi jegyzőkönyv elejét ő töltötte ki, míg a vérvétel időpontjára vonatkozó részt vagy a vérvételt végző orvos vagy az asszisztense töltötte ki. Elmondta, hogy a rendőri jelentésben foglalt időpontok feleltek meg a valóságnak. Folytatólagos vallomása során (01090/2977/2009/bü. nyomozati iratok 71. oldal) elmondta, hogy álláspontja szerint a vérvételi jegyzőkönyvön a vérvétel időpontját adminisztrációs hiba folytán elírták.

**tanú 4.** és **tanú 3** tanúk vallomását támasztotta alá a vérvételt végző orvos, **tanú 5tanú** vallomása ( 01090/2977/2009/bü. nyomozati iratok 83. oldal), aki elmondta, hogy a vérvételi jegyzőkönyvnek a

vérvétel időpontjára vonatkozó részét ő töltötte ki és a hajnali órák miatt véletlen elírta a dátumot. Elmondta, hogy a vérvétele 27-én került sor.

A vérvételi időpontok tisztázását megelőzően **szakértő 1 igazságügyi orvosszakértő 2009. szeptember 1. napján kelt orvosszakértői véleményében** ( 01090/2977/2009/bü. nyomozati iratok 89. oldal) azt állapította meg, hogy vádlott vádlott szervezetében a vérvétel időpontjában 2009. augusztus 26. napján 1 óra 35 perckor 2.03 gramm/liter ezrelék véralkohol koncentrációt eredményező szeszesital fogyasztásából származó alkohol volt, mely közepes fokú alkoholos befolyásoltságot jelentett.

A vérvételi időpontok tisztázását követően szükségessé vált **szakértő 1 igazságügyi orvosszakértő** fenti szakvéleményének kiegészítése. **szakértő 1 igazságügyi orvosszakértő 2011. április 18. napján kelt** (01090/2977/2009/bü. nyomozati iratok 99. oldal) **és 2011. június 1. napján kelt orvosszakértői véleményeiben** ( 01090/2977/2009/bü. nyomozati iratok 105. oldal) azt állapította meg, hogy vádlott szervezetében a vérvétel időpontjában 2009. augusztus 27. napján 1 óra 35 perckor 2.03 gramm/liter ezrelék véralkohol koncentrációt eredményező szeszesital fogyasztásából származó alkohol volt, mely közepes fokú alkoholos befolyásoltságot jelentett.

A 2-es tényállási ponttal kapcsolatban a bíróság az alábbi tanúvallomásokat, szakértői véleményeket és okirati bizonyítékokat értékelte.

A bíróság tanúként hallgatta meg a sértettet, **sértett 1-et**. A **nyomozás során** (01090/393/2011/bü. nyomozati irat 39. oldal) elmondta, hogy a **név 1** kocsmában pultosként dolgozik, ahová 2011. január 26-án este betért az általa **név 2** ismert személy, aki kikért egy-két sört, majd elment játszani a játékgépekhez. Előadta, hogy szólt a vádlottnak, hogy korábbról van összesen 2.000 forint tartozása, amit rendeznie kellene, majd egyszercsak odament hozzá a vádlott és bevitt a fejébe egy nagyot, majd elképzelt, hogy még egy ütést kapott. Elmondta, hogy az ütést követő eseményekre nem emlékszik, már csak arra, hogy a főnöke ébresztgette, majd megkérdezte tőle, hogy hol van a brifkó, amiben a pénz tartották. Állítása szerint a brifkóban összesen 172.000 forint volt. A sérüléseivel kapcsolatban elmondta, hogy bevitték a kórházba, ahol azt a tájékoztatást adták neki, hogy a sérülése nyolc napon belül gyógyuló. A vizsgálatáról készült **ambuláns lap** (01090/393/2011/bü. nyomozati irat 39. oldal) szerint eszméletvesztése nem volt, a sérülései a következők voltak: bal arcfelén 5 cm-es duzzanat, kékes elszíneződés, a jobb alsó 2. metszőfoga meglazult. A **fényképre felismerésére bemutatásról készült jegyzőkönyv** szerint ( 01090/393/2011/bü. nyomozati irat 43-51. oldal) **sértett 1** sértett minden kétséget kizáróan felismerte vádlott vádlottat, mint aki bántalmazta őt.

A sértett az **alapeljárásban és a megismételt eljárásokban** a lényeges kérdéseket tekintve minden alkalommal azonosan nyilatkozott. Az **alapeljárásban** ( 11.B.IX.27.245/2011/19. számú jegyzőkönyv 7-8. oldal) a cselekménnyel kapcsolatban elmondta, hogy annyira emlékszik, hogy a vádlott leütötte őt és elvitte a pénzét. Bírói kérdésre elmondta, hogy ő is ittas állapotban volt 6-8 kis fröccsöt ivott meg. Elmondta, hogy volt közte és a vádlott között egy vita, azért mert a vádlott nyert nyerőgépen 3.000 forintot, és mivel volt 2.000 forintos tartozása, ezért ő csak 1.000 forintot akart adni neki és ebből alakult ki közöttük a vita. Állítása szerint a vita hevében a vádlott egyszer csak bement a pultba és leütötte őt ököllel egy vagy két ütéssel, majd elment. Vádlotti észrevételre azt tagadta, hogy őt a vádlott fel akarta volna segíteni, mivel rá egy másik személy talált. Ezen a tárgyaláson a vádlott bocsánatot kért a sértettől, mely bocsánatkérést a sértett elfogadott.

Az **első megismételt eljárásban** (10.B.10.692/2016/8. számú tárgyalási jegyzőkönyv) korábbi vallomásait annyiban pontosította, hogy nemcsak a pénztárca tűnt el, hanem a kasszából is tűnt el

pénz, de hogy pontosan mennyi azt nem tudta megmondani (2. oldal). Ezt követően ugyanakkor előadta, hogy a brifkóban (ami a pultban a kasszagép mellett helyezkedett el, Jkv. 6. oldal ötödik bekezdés) 142.000 forint volt és volt 30.000 forint a kasszában. Ezen a tárgyaláson a sértett azt is elmondta, hogy a vádlottnak átadott 1.000 forintot (Jkv. 4. oldal utolsó bekezdés).

A **második megismételt eljárásba** (22-es tárgyalási jegyzőkönyv 10-11. oldal) lényegét tekintve a korábbi vallomásaival egyezően nyilatkozott, azt annyiban pontosította, hogy a vádlott cselekvőségével kapcsolatban már rúgást is említett. Bírói kérdésre elmondta, hogy **tanú-1** volt az, aki a bántalmazást követően rátalált és ő segítette fel a székre. Korábbi vallomásait annyiban is pontosította, hogy elmondta, hogy számlát nem adott a vádlottnak, hanem ezer forintot adott, továbbá azt is elmondta, hogy nem emlékszik olyanra, hogy a vádlott anyját szidta volna. A vádlott és a sértett vallomásai között fennálló ellentmondás miatt a bíróság szembesítést rendelt el (Jkv. 11. oldal), mely eredményre nem vezetett. Az eltulajdonított pénzüsszeggel kapcsolatban elmondta, hogy a nyerőgéphez tartozó pénzt egy külön brifkóban tartották, az abban lévő pénzüsszeget minden nap át kellett számolni, a brifkóban saját pénze nem volt. Elmondta, hogy a pénztárgépben is volt pénz, a brifkó pedig a pénzárgép mellett helyezkedett el, elmondta továbbá azt is, hogy a 172.000 forintot azért tudja ennyire pontosan, mert mindig 142.000 forint volt a géppénz és 30.000 forint volt a váltópénz.

A bíróság a 2017. december 12. napján megtartott tárgyaláson **I. számú tanú** vonatkozásban nevének zártan kezelését feloldotta, figyelemmel arra, hogy az eljárás során a neve ismertté vált. Megállapította, hogy I. számú tanú neve **tanú-1**. A bíróság a Be. 296.§ (1) bekezdés a) pontja alapján felolvasás útján tette az eljárás anyagává **tanú-1** tanú vallomását (25-ös Jkv. 3. oldal). A **nyomozás során** (01090/393/2011/bü. nyomozati irat 65. oldal) elmondta, hogy a cselekménykor ő is a **név 1** Sörözőben tartózkodott, a pult mosdóhoz közelebbi részén támaszkodott miközben vádlott a játékgépen játszott. Állítása szerint egyszer csak azt vette észre, hogy a pultos, **sértett 1** és vádlott valamin összevesztek majd elkezdtek dulakodni, ő pedig megpróbálta őket szétválasztani, ami azonban nem sikerült. Elmondta, hogy mivel nem sikerült őket szétválasztani, ezért otthagya őket és kiment a WC-re, ahol kb. 1 percet tartózkodott, majd amikor visszatért akkor azt látta, hogy a söröző teljesen üres volt. Előadta, hogy keresni kezdte sértett 1-et, akit végül a pult mögött talált meg eszméletlenül feküdvé, ezért lehajolt mellé, mire **sértett 1** már magához tért, és segített neki felállni. Állítása szerint **sértett 1** feje tiszta vér volt, ezért mondta neki, hogy törölje meg magát, majd ő elhagyta a helyszínt.

Az **alapeljárásban** (11.B.IX.27.245/2011/19. számú jegyzőkönyv 9-10. oldal) lényegét tekintve a nyomozati vallomásával egyezően nyilatkozott, azt annyiban pontosította, hogy mielőtt kiment a mosdóba akkor azt látta, hogy a vádlott és a sértett a pultnál, a pult végénél egymást rángatták. Kérdésre elmondta, hogy sem ütésre sem pedig rúgásra nem emlékszik. A tárgyaláson a nyomozati vallomásához képest azt is elmondta, hogy ő volt az, aki miután a mosdóból kiment lemosta sértett 1-ről a vért. A sérülésével kapcsolatban elmondta, hogy **sértett 1** orra és foga vérzett.

A bíróság tanúként hallgatta meg **tanú 2t**, akit az eljárásban első alkalommal az **első megismételt eljárásban** hallgattak meg. A tanú az első megismételt eljárásban (10.B.10.692/2016/28. számú jegyzőkönyv 2-4. oldal) elmondta, hogy ő is a sörözőben volt akkor amikor az esemény történt és azt tapasztalta, hogy volt valamilyen veszekedés a játékgéppel kapcsolatban, valamilyen pénzen ment a veszekedés, de azt, hogy ki kinek tartozott azt nem tudta megmondani, mint ahogyan azt sem tudta megmondani, hogy a két veszekedő fél között pontosan mi hangzott el. Előadta, hogy ő pusztán annyit látott, hogy a vádlott bement a pultba, de utána ő és a kollégája elhagyták a helyszínt. Elmondta, hogy a zene is hangosan szólt és a játékgépek is hangosak voltak, ezért nagyon nehezen hallotta, hogy mi történt, annyit tudott elmondani, hogy pénzről volt szó, majd azt látta, hogy a vádlott és a sértett egymással dulakodtak, ezért mondta a kollégájának, hogy menjenek el. Állítása

szerint amikor a pult felé nézett akkor a sértett 1-et már nem látta, azt látta, hogy a vádlott ment be a pultba, és ekkor hagyták el a helyszínt.

A **második megismételt eljárásban** (22-es tárgyalási jegyzőkönyv) lényegét tekintve a korábbi vallomásával egyezően nyilatkozott, azt annyiban pontosította bírói kérdésre, hogy ő a pult mögé nem látott be, így azt nem tudja megmondani, hogy ott pontosan mi történt, de oda egyébként sem nézett be. Kérdésre elmondta, hogy a vádlott részéről rúgó mozdulatot látott, de azt nem látta, hogy hova rúgott.

A bíróság a Be. 296.§ (2) bekezdés b) pontja alapján felolvasás útján tette az eljárás anyagává **tanú 6 tanú** vallomását, aki a **nyomozás során** ( 01090/393/2011/bü. nyomozati irat 55-57 oldal) elmondta, hogy ő a **cég 1 Kft.** vezetője, mely cég játékgépek üzemeltetésével foglalkozik, és a cégnek volt öt darab pénznyerő automatája a **név 1** Sörözőben is. A cselekménnyel kapcsolatban elmondta, hogy a Söröző vezetője felhívta őt telefonon 2011. január 27. napján, hogy segítsen kiírni a sörözőben készült kamerafelvételeket, melyeket meg is tett, majd bevitte azokat a rendőrségre. A cselekménnyel kapcsolatban mást elmondani nem tudott.

A bíróság a második megismételt eljárásban meghallgatta **szakértő 2 igazságügyi orvosszakértőt**, aki a nyomozás során **sértett 1** sértett sérüléseivel kapcsolatban igazságügyi orvosszakértői véleményt adott.

A nyomozati iratok (01090/393/2011/bü) 86-89. oldala alatt fekszik el **szakértő 2 igazságügyi orvosszakértő 2011. február 21. napján kelt orvosszakértői véleménye**. A szakvélemény szerint **sértett 1** sértett a bántalmazás kapcsán 2 rendbeli sérülést szenvedett el, a sértett bal arcfelének zúzódása és bevérzése következett be, továbbá a jobb alsó 2. fog kimozdult. Kifejtette a szakvéleményében, hogy a sérülések büntetőjogi gyógytartama egyenként és összességében 8 napon belüliek, azonban a támadott testtájékra, a támadás módjára, valamint a támadás vélelmezhető erejére (közepeset meghaladó) súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló sérülés keletkezésének reális lehetősége fennállt. A szakértő a szakvéleményében kifejtette azt is, hogy orvosszakértői szempontból a bizonyossággal határos valószínűséggel megállapítható, hogy a sértettnek eszméletvesztése volt, mellyel összefüggésben kifejtette, hogy az őt ért ütések ereje közepeset meghaladó erejű, tompa erőbehatás volt, melyeket öklütésekkel lehetett okozni.

A **tárgyaláson** (22-es tárgyalási jegyzőkönyv 7-8. oldal) **szakértő 2** szakértő a szakvéleményében foglaltakat fenntartotta. A rendelkezésre álló 3-as számú kamerafelvétel elé tárását követően elmondta, hogy az nem állapítható meg, hogy a sértett öntudatlan állapotban volt-e vagy sem. Ezzel kapcsolatban elmondta, hogy önmagában egy lökéstől a sértett nem kerülhetett öntudatlan állapotba csak akkor, ha beverte volna a fejét. A felvétel alapján elmondta, hogy a sértett öntudatlan állapota keletkezhetett a vádlott által kifejtett rúgástól, mely a sértettnek az arcát érte. Kifejtette azt is, hogy a rúgás közepes erőbehatásnál nagyobb erőbehatás szokott lenni. Elmondta azt is, hogy olyan a felvételen nem látszik, hogy a sértett bármibe beverte volna a fejét. A rúgással kapcsolatban elmondta, hogy mivel a vádlott és a sértett szűk helyen voltak, ezért a rúgás közepes erejű lehetett, mert amennyiben nagyobb helyen lettek volna, akkor a lendület miatt annak nagyobbak kellett volna lennie. Elmondta, hogy a szakvéleményében kifejtett sértetti sérülés (bal arcfél közepén lévő 5 cm-es sérülés) a vádlott magatartásának megfeleltethető, mert a felvételen látható taposó mozdulat ugyanazt eredményezi, mint a szakvéleményében kifejtett öklütés. Bírói kérdésre elmondta, hogy a sértett ittassága mindössze az elesést befolyásolhatta volna, azonban az eszméletvesztést nem, és a felvétel alapján megállapítható, hogy a sértett az eszméletét a rúgás következtében veszítette el.

A bíróság a második megismételt eljárásban ismételtlen megtekintette a rendelkezésre álló

kamerafelvételeket. A kamerafelvételekkel kapcsolatban vádlott az alapeljárásban előadta, hogy álláspontja szerint a felvételek hamisak, azok össze lettek vágva. Erre tekintettel a bíróság az alapeljárásban 2014. február 4. napján kelt 10.B.11.154/2013/29. számú végzésével kirendelte **szakértő 3** igazságügyi médiatechnikai szakértőt az alábbi kérdések megválaszolására: 1) a biztonsági kamerafelvételek vágtatlanul szerepelnek-e a CD-n, 2) hány kamerafelvétel látható a CD-n, 3) lehetséges-e négy felvételből összevágni úgy egyet, hogy csak az egyik fél számára lényegesek kerüljenek rá a becsatolt anyagra, 4) lehet-e kiretusálni a felvétel felső sarkából valakit, aki jelen volt az eseményeknél, 5) meghatározható-e a látottak alapján, hogy mit vett ki a vádlott a pénztárból, 6) meghatározható-e, hogy melyik személy nyúlt be a kasszába, 7) látható-e, hogy a cselekmény idején a tanú hol tartózkodik? Jelen lehetett-e? Láthatta-e az eseményeket? 8) Látható-e bármilyen manipuláció a CD-n?

**szakértő 3 igazságügyi médiatechnikai szakértő 2014. március 11. napján kelt** és a bírósági iratok (10.B.11.154/2013) 34-es sorszáma alatt csatolt **szakvéleményében** a bíróság által feltett kérdésekkel összefüggésben kifejtette, hogy semmi nem utal arra, hogy a felvételek manipuláltak lennének, összesen három felvétel szerepel a CD lemezeken. Kifejtette a szakvéleményében azt, hogy az nem lehetséges, hogy a felvételeket összevágták volna, figyelemmel arra, hogy a kamerafelvételek látótere különbözik. Feltett kérdésre kifejtette, hogy elméletileg van arra lehetőség, hogy a felvétel felső sarkából valakit kiretusáljanak, de erre semmi sem utal és a felvételek elemzésével ez gyakorlatilag ki is zárható. A szakértő a vizsgált időszak forráskameráinak felvételeit a szakvéleményével együtt CD lemezre kiírta. A bíróság a második megismételt eljárásban ismételten megtekintette a szakértő által CD lemezre kiírt releváns felvételeket (1-es, 2-es és 3-as kameraállás). A felvételek mindegyike 15-15 perc időintervallumú.

Az **1-es számú kamerafelvételen** látható (22-es Jkv. 13. oldal) hogy vádlott és **sértett 1** sértett együtt az egyik játékgépnél tartózkodnak, majd a sértett „kikulcsolja” azaz lenullázza a gépet. Ezzel kapcsolatban a sértett a tárgyaláson elmondta, hogy a gép lenullázása után tudja a nyereményt kifizetni. A felvételen jól látható, hogy ezt követően a vádlott és a sértett beszélgetnek, majd a látható, hogy miközben a vádlott a játékgépen játszik a sértett több alkalommal elmegy és visszatér a játékgéphez. Ezen a kameraálláson egyéb a cselekménnyel összefüggésben látható felvétel nincs.

A **2-es számú kamerafelvételen** (22-es Jkv., 13-14. oldal) pult előtti rész látható. Látható a felvételen, hogy a pult előtti résznél található egyik asztalnál ült **tanú 2**, aki a tárgyaláson felismerte magát a felvételen, míg a háttérben jól látható a felvételen vádlott és **sértett 1**, akik szintén felismerték magukat a felvételen. A felvétel egy pontján (44. mp) látható, hogy **sértett 1** elhagyta a játékgépet, majd 1 perc 50 másodperccel később (02:33) látható, hogy vádlott a pulthoz lép. A vádlott a tárgyaláson észrevételként elmondta, hogy ekkor az asztalnál ülő **tanú 2**nak mondta, hogy a **sértett 1** provokálja őt, mert legalább tízszer kérte, hogy fizesse ki a nyereményét. A felvételen látható, hogy ezt követően a vádlott és a sértett visszamentek a játékgépekhez, ahol **sértett 1** „kikulcsolta” azt. Ezen a kamerafelvételen ezt követően az látható, hogy vádlott több, mint 6 percen keresztül (5 perctől 11:14 percig) gesztikulálva a pult felé magyaráz. **sértett 1** elmondta, hogy ekkor beszélgettek a nyereményről és a tartozásról. Ebből a kameraállásból az látható, hogy 11 perc 14 másodperckor vádlott elhagyta a pultot, majd 11 óra 40 perckor jelent meg a felvételen **tanú-1**. A felvételen látható, hogy **tanú 2** ezidő alatt végig a pult előtt lévő asztalnál ül egy ismeretlen férfivel (**név 3** bácsi). **sértett 1** észrevétele az volt a tárgyaláson, hogy a felvételen megjelent **tanú-1** ekkor mehetett ki a mosdóba. Látható szintén ezen a felvételen az, hogy 12 perc 55 másodperckor az ismeretlen személy, míg 13 perc 30 másodperckor **tanú 2** elhagyta a helyszínt, majd 14 perc 28 másodperckor a vádlott, végül 14 perc 55 másodperckor **tanú-1** is távozott a sörözőből.

A vádlott és a sértett közötti dulakodás részleteit a **3-as számú kamerafelvétel** rögzítette. Tekintettel arra, hogy a 22-es tárgyalási jegyzőkönyvben nem másodpercre pontosan került rögzítésre a felvétel minden releváns mozzanata, ezért a bíróság a 3-as számú felvételt két alkalommal tekintette meg. A második megtekintéskor került pontosan rögzítésre, hogy a felvételen 11 perc 20 másodperctől 14 perc 23 másodpercig mi látható, így a bíróság az ítélet meghozatalakor ezt vette figyelembe. (25-ös Jkv. 2. oldal). A felvétel elején 11 perc 20 másodpercig az látható (22-es Jkv. 14-15. oldal), hogy a pulton belül helyezkedett el **sértett 1**, míg a pult másik oldalán helyezkedett el vádlott 4 perc 45 másodperctől. A felvételen az látható, ami a 2-es kamerafelvételen is, hogy vádlott gesztikuláló mozdulatokkal **sértett 1** felé magyaráz. A felvételen (11 perc 5 másodperc) látható, hogy **sértett 1** valamilyen papírt (vagy számla vagy papírpénz) átad a vádlottnak. **sértett 1** határozottan állította, hogy egy papírpénzt (1000 forintot) adott át ekkor a vádlottnak. Ekkor látható a felvételen, hogy ennek hatására 11 perc 10 másodperckor vádlott csapott egyet a a sértett felé (22-es Jkv. 16. oldal), melynek hatására **sértett 1** hátrálni kezdett. A felvétel 11 perc 20 másodperctől látható a vádlott és a sértett közötti dulakodás (25-ös Jkv. 2. oldal). Az látható, hogy 11 perc 20 másodperckor vádlott megfogja **sértett 1** nyakát, majd 11 perc 44 másodpercig dulakodnak, amikor is **sértett 1** a földre került, ahonnan megpróbált felállni, azonban ez nem sikerült, mert visszaesett a földre. Látható a felvételen, amint a vádlott 11 perc 52 másodperckor elhaladt **sértett 1** mellett, majd 2 másodperccel később (11 perc 54 másodperckor) a bal lábával rúgó mozdulatot tett a sértett felé. 2 másodperccel később (11 perc 56 másodperc) látható, hogy a vádlott felvette a saját táskáját, mellyel egyidejűleg újabb rúgó mozdulatot tett a sértett felé, majd **azonnal 1 másodperccel később a bal kezével a pulton lévő kasszához nyúlt és ott keresgélni kezdett**. Eközben a felvételen egyértelműen látható, hogy **sértett 1** a földön feküdt és egy két mozdulatot tett. A vádlott az első keresgélést követő 10 másodperccel később (12 perc 7 másodperc) 9 másodpercen keresztül ismételten a kasszánál keresgélt, majd 12 perc 19 másodperckor a földön fekvő sértettet megbökte a lábával és 10 másodpercen keresztül (12 perc 29 másodpercig) a sértett felé hajolt. Egyértelműen látható a felvételen, hogy a vádlott 12 perc 29 másodperckor harmadik alkalommal is a kasszához nyúlt, melyből ekkor még nem vett ki semmit, miközben a sértett felé nézett 10 másodpercen keresztül. A felvételből nem állapítható meg, hogy a vádlott és a sértett ekkor kommunikált-e egymással. A felvételen ezt követően látható, hogy a vádlott 27 másodpercen keresztül (12 perc 39 másodperctől 12 perc 56 másodpercig) a kasszával szemben található székre leült, majd 12 perc 56 másodperckor hozzáért a földön fekvő sértetthez. A felvételen látatható, hogy 13 perc 01 másodperckor a vádlott negyedik alkalommal is a kassza felé nyúlt, majd 13 perc 5 másodperckor jobb kezével a kassza tetejéről levett valamit azt betette a zsebébe, majd 13 perc 9 másodperckor ötödik alkalommal is a kassza felé nyúlt, ekkor azt ki is húzta, majd 13 perc 19 másodperckor átnézte a kassza tartalmát, az abban lévő papírpénzeket megszámlolta, majd látható a felvételen, hogy 13 perc 45 másodperckor a zsebébe tett valamit. A felvétel tanúsága szerint miután eltette a zsebébe a pénzt a vádlott tovább ülve maradt a sértett irányába nézett és gesztikulált, miközben a sértett a földön mozdulatlanul feküdt egészen 14 perc 12 másodpercig, amikor is felállt és elhagyta a helyszínt.

A nyomozás során a rendelkezésre álló kamerafelvételről **jelentés** készült (01090/393/2011/bü nyomozati iratok 79. oldal), mely nem másodpercre pontosan nem tartalmazza a felvételeken látottakat, ezért a bíróság a tárgyaláson megtekintett és arról készült jegyzőkönyvet vette figyelembe.

A cselekmény napján készült **rendőri jelentés** (01090/393/2011/bü nyomozati iratok 19-25 oldal) tartalmazza **sértett 1** helyszínen tett nyilatkozatát, mely megegyezik a későbbi nyomozás során majd a tárgyalásokon tett vallomásaival. Tartalmazza továbbá a rendőri jelentés a söröző tulajdonosának, **tanú 7** a helyszínen tett nyilatkozatát, aki elmondta, hogy 21 óra 45 perc körül

érkezett meg a helyszínre, amikor azt látta, hogy **sértett 1** alkalmazottja szája erősen véres volt, míg a bal arcán a szeme alatt lila foltot látott. A jelentés tartalmazza továbbá **tanú-1** helyszínen tett nyilatkozatát, mely szintén megegyezett a későbbi nyomozás során és tárgyaláson tett vallomásával. A nyomozati iratok 27-31. oldala alatt elfekvő **rendőri jelentés** a fent hivatkozott rendőri jelentéssel egyezően tartalmazza az intézkedés körülményeit.

*A bíróság értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és az alábbiakat állapította meg:*

Vádlott az eljárás során az 1-es tényállási ponttal kapcsolatban mindvégig, következetesen elismerte a bűnösségét, míg a 2-es tényállási ponttal kapcsolatban részben ismerte el.

Az 1-es tényállási ponttal kapcsolatban nem tagadta, hogy ittas állapotban vezetett, védekezése mindössze arra irányult, hogy nem tett meg nagy utat a gépjárművel, még azt is elmondta a nyomozás során, hogy mennyi alkoholt fogyasztott. A vádlott beismerő vallomását támasztják alá az intézkedő rendőrök, **tanú 3** és **tanú 4.** tanúk vallomása, akik a rendőri intézkedésről jelentést készítettek, melyben leírták, hogy a vádlottat bizonytalan sávtartása miatt vonták intézkedés alá, az intézkedés során erős alkoholszagot éreztek rajta. Azt, hogy a vádlott alkoholos befolyásoltság alatt vezette a gépjárművét alátámasztja az intézkedést követően végzett vérvételi jegyzőkönyvek és **szakértő 1** igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye. Az eljárás során szükségesség vált annak tisztázása, hogy a vádlott a cselekményét mikor követte el, figyelemmel arra, hogy a vérvételi jegyzőkönyveken szereplő vérvételi időpontok és az intézkedésről készült jelentés időpontja eltérő volt. Az eljárás során ez tisztázásra került, hiszen a vérvételt végző orvos, **tanú 5** elmondta, hogy a hajnali órák miatt elírás történt és az felel meg a valóságnak, hogy a vérvételre augusztus 27-én került sor. A vádlott beismerő vallomását támasztja alá továbbá **szakértő 1** igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye, aki a kiegészítő szakvéleményében meghatározta, hogy a vádlott szervezetében a vérvétel időpontjában 2.03 gramm/liter ezrelék véralkohol koncentrációt, közepes fokú alkohol befolyásoltságot eredményező szeszesital fogyasztásából származó alkohol volt. A vádlott elismerte, hogy a vezetés előtt alkoholt fogyasztott, tőle vért vettek, mely vérből a szakértő megállapította az alkoholos befolyásoltságot és annak mértékét is, így a bíróság ezen tényállási pont vonatkozásban kétséget kizáróan tudta megállapítani azt, hogy vádlott 2009. augusztus 27. napján 1 óra 15 perc körül az rendszám 1 forgalmi rendszámú **típus 1** típusú személygépjárművel - vezetői engedély nélkül - úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy a szervezetében legalább 2.03 gramm/liter ezrelék véralkohol koncentrációt, közepes fokú alkohol befolyásoltságot eredményező szeszesital fogyasztásából származó alkohol volt, amikor rendőri intézkedés alá vonták.

A 2-es tényállási ponttal kapcsolatban vádlott az eljárás során végig következetesen ugyanazt a védekezést adta elő, azaz, hogy azt nem tagadja, hogy **sértett 1** sértettet bántalmazta, mint ahogyan azt sem tagadta, hogy a pincértárcát elvitte, de azt tagadta, hogy a két cselekmény összefüggött volna, hogy ő azért bántalmazta volna a sértettet, hogy bármit eltulajdonítson. A bántalmazással kapcsolatban ugyanakkor a vádlott azt ismerte el az eljárás során, hogy a sértettet megütötte, azonban a rúgást és azt, hogy ennek következtében a sértett eszméletlen állapotba került volna azt tagadta. Ekörben a vádlott védekezését cáfolja a rendelkezésre álló 3-as számú kamerafelvétel, melyen egyértelműen látható, hogy a vádlott összesen két alkalommal megrúgta a földre került **sértett 1**-et. A vádlott többször elmondta az eljárás során, hogy **sértett 1** ezért esett el, mert a dulakodás közben a pulton belül található emelkedőbe felbukott és ez volt az oka az elesésének. Ezt szintén cáfolja a 3-as számú kamerafelvétel, hiszen a felvételen nem látható olyan, hogy **sértett 1** megbotlott volna, az látható, hogy a dulakodás eredményeképpen a földre került. A bíróság kétséget kizáróan tudta azt megállapítani, hogy **sértett 1** a két rúgás következtében eszméletlen (öntudatlan) állapotba került, majd a cselekmény során végig ebben az állapotban volt. Ezt támasztja alá a bíróság által meghallgatott **szakértő 2** igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson előterjesztett

véleménye is. A szakértő a tárgyaláson megtekintette a 3-as számú kamerafelvételt, mely alapján elmondta, hogy a vádlott rúgó, taposó mozdulata eredményezte azt, hogy a sértett eszméletlen állapotba került, mint ahogyan azt is kifejtette, hogy a szűk hely miatt az erőbehatás közepes erejű lehetett. Az, hogy **sértett 1** ittas állapotban volt az nem befolyásolta azt, hogy eszméletlen állapotban került, az mindössze az elesését segíthette elő a szakértő szerint. A bíróság a rendelkezésre álló ambulánslap és **szakértő 2** igazságügyi orvosszakértő szakvéleményei alapján kétséget kizáróan tudta azt megállapítani, hogy **sértett 1**-en a vádlott bántalmazása következtében a bal arcfelén kb. 5 cm-es duzzanat és kékes elszíneződés keletkezett, továbbá jobb alsó metszőfoga meglazult, amely sérülések büntetőjogi gyógytartama 8 napon belüli. A bíróság a szakértői vélemény alapján tudta azt is kétséget kizáróan megállapítani, hogy figyelemmel a támadott testtájékra, a támadás módjára, valamint erejére, 8 napon túl gyógyuló sérülés keletkezésének reális lehetősége is fennállt. Jelen ügyben a bíróságnak pontosan meg kellett állapítani a sértett bántalmazásának minden mozzanatát, melyből a bíróságnak következtetést kellett levonnia arra, hogy vádlottszándéka a bántalmazás során mire terjedt ki, el lehet-e fogadni azt, hogy egy köztük fennálló elszámolási vita és a vádlott édesanyjának szidalmazása volt-e mindössze az oka a bántalmazásnak és ennél lényegesebb kérdés, hogy a vádlott által is elismert sértetti bántalmazás és a vádlott által elismert pincértárca elvitele teljesen elválik-e egymástól vagy nem. Azt sem vádlott, sem pedig **sértett 1** az eljárás során soha nem tagadták, hogy a nyerőgépen nyert nyeremény és a vádlott által fogyasztott alkohol ellenértékének rendezése miatt alakult ki a kettőjük közötti vita. A vádlott határozottan állította, hogy ezen túlmenően azért is támadt rá sértett 1-re, mert szidta az édesanyját, ezt a tényt **sértett 1** tagadta. Figyelemmel arra, hogy a bíróság által többször is meghallgatott **tanú 2** kívülálló tanú minden alkalommal azt mondta, hogy a hangos zene és a játékgépek zaja miatt nem hallotta, hogy ki mit mondott ezért azt a bíróság kétséget kizáróan megállapítani nem tudta, hogy **sértett 1** szidta-e a vádlott édesanyját vagy nem. Ugyanakkor azt, hogy kettőjük között elszámolási vita miatt alakult ki konfliktus nemcsak a vádlott és a sértett mondta el, de ezt támasztja alá **tanú 2** tanú vallomása is, aki többször elmondta, hogy valamilyen pénzen veszekedtek. Ezt támasztja alá a 2-es számú kamerafelvétel is, melyen egyértelműen látható, hogy vádlotttöbb percen keresztül gesztikulálva magyarázott **sértett 1** felé, és az is látható, hogy akkor amikor **sértett 1** át akart adni neki valamit, akkor felé csapott és ekkor indult el a pult belseje felé, ahol a dulakodás történt. **tanú 2** tanú vallomását azon túlmenően, hogy azt bizonyította, hogy a vádlott és a sértett között pénzen történt a konfliktus a bíróság értékelni nem tudta, figyelemmel arra, hogy - a kamerafelvételeken látottak ellenére - végig minden alkalommal azt mondta, hogy nem figyelte a vádlott és a sértett veszekedése minden mozdulatát, így érdemben a dulakodásra nyilatkozni nem tudott, mindössze annyit mondott, hogy egy rúgó mozdulatot látott. A bíróság **tanú-1** tanú vallomását sem tudta értékelni, figyelemmel arra, hogy elmondta, hogy a dulakodás alatt ő a mosdóban tartózkodott. A vallomásának azt a részét a bíróság nem fogadta el, hogy megpróbálta volna szétválasztani a vádlottat és a sértettet és utána ment ki a mosdóba, figyelemmel arra, hogy a 3-as kameraállás a pulton belüli részt mutatta és olyan a felvételen nem látható, hogy **tanú-1** megpróbálta volna szétválasztani a vádlottat és a sértettet. A bíróságnak tehát a fent a vádlott szándéka körében feltett kérdés megválaszolásához a 3-as számú kamerafelvétel gondos elemzésével kellett választ adnia. Az tehát kétséget kizáróan megállapítható a fenti bizonyítékok alapján, hogy vádlott és **sértett 1** sértett között elszámolási vita miatt kezdődött dulakodás. Abban kell állást foglalnia a bíróságnak, hogy a pincértárca és a kasszában lévő pénz eltulajdonításának szándéka a vádlottban mikor alakult ki. A rendelkezésre álló 3-as számú kamerafelvétel alapján a bíróság álláspontja szerint ez egyértelműen megállapítható. Megállapítható, hogy vádlott szándéka arra, hogy pénzt tulajdonítson el legkésőbb **sértett 1** sértett második alkalommal történő megérkezésével egyidejűleg kialakult, figyelemmel arra, hogy egyértelműen megállapítható a felvétel alapján, hogy a második fejre mért rúgást követően 1 másodperc elteltével vádlott pénz után kezdett keresgélni, hiszen célzottan a pénztárgép felé nyúlt, annak környékét átnézte, a pénztárgépet több

alkalommal megpróbálta kinyitni, amit több próbálkozás után pár perccel később sikerült is kinyitnia. A bíróság nem fogadta el a vádlott azon védekezését, hogy a sértett bántalmazása és a pincértárca elvétele egymástól teljesen elkülönült volna és csak utána alakult ki benne ez a szándék, hiszen, ha így lett volna, akkor azonnal nem kezdett volna a vádlott pénz után keresgélni. Kétségtelen tény, hogy ezt követően a vádlott a helyszínen maradt és pár perccel később találta meg a pincértárcát, továbbá pár perccel később sikerült kinyitni a pénztárgépet, melyből meg nem határozható mennyiségű pénz vitt el, de az a szándéka, hogy ő pénzt tulajdonítson el az minden kétséget kizáróan a bántalmazás közben kialakult a vádlottban. Figyelemmel arra, hogy mind eközben a sértett öntudatlan állapotban volt a vádlottnak volt ideje arra, hogy perceken keresztül pénz és értékek után kutasson, melyet végül meg is tett. Az, hogy nem azonnal a pincértárcát és a kasszában lévő pénzt vette magához annak mindössze az az oka a bíróság álláspontja szerint, hogy a kasszát nem tudta egyből kinyitni (ez a felvétel alapján egyértelműen megállapítható) míg a pincértárcát nem egyből találta meg. Azt, hogy az eltulajdonított pincértárcában összesen 172.000 forint volt a bíróság a sértett vallomása alapján kétséget kizáróan meg tudta állapítani, figyelemmel arra, hogy pontosan tudta, hogy mindig ugyanannyi pénz van benne. Összességében véve a bíróság kétséget kizáróan tudta megállapítani azt, hogy vádlott azért bántalmazta **sértett 1** sértettet, mert nem fizette ki neki a nyereményét, majd legkésőbb a bántalmazás közben kialakult benne az a szándék, hogy emiatt pénzt szerez, melyet meg is tett azzal, hogy a pincértárcát, annak tartalmát és a kassa egy részének tartalmát magához vette és úgy távozott a helyszínről. Azt, hogy a bántalmazás következtében súlyosabb nyolc napon túl gyógyuló sérülést is elszenvedhetett volna a sértett a bíróság **szakértő 2** igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye alapján kétséget kizáróan meg tudta állapítani.

#### IV.

Az **1978. évi IV. törvény 2. §-a** értelmében a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni. Az elbíráláskori törvényt a bíróság akkor alkalmazhatja, ha az új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el. Figyelemmel arra, hogy járművezetés ittas állapotban vétségét az elkövetéskori törvény egy évig terjedő szabadságvesztéssel, míg az elbíráláskori törvény két évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, továbbá az elkövetéskor hatályban lévő törvény esetében a többszörös visszaeső esetében halmazati büntetés kiszabásakor a büntetési tételt egyszer kell a felvél megemelni, míg az elbíráláskor hatályban lévő törvény esetében kétszer, ezért a bíróság a vádlott cselekményét az elkövetéskori 1978. évi IV. törvény szerint bírálta el.

**Az 1978. évi IV. törvény 188.§ (1) bekezdése szerint** aki szeszes italtól befolyásolt állapotban vagy a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt vasúti vagy légi járművet, valamint gépi meghajtású vízi járművet vagy úszó munkagépet, avagy közúton gépi meghajtású járművet vezet, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 4.§ (1) bekezdés c) pontja szerint járművet az vezethet aki vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt nem áll, és szervezetében nincs szeszes ital fogyasztásából származó alkohol.

Az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 13. számú módszertani levele szól az alkoholos állapot és az alkoholos befolyásoltság orvosszakértői vizsgálatáról és véleményezéséről. Ennek 3.1 pontja szerint az alkoholos befolyásoltság megállapítása és véleményezése a véralkohol-koncentráció alapján történik. A módszertani levél szerint amennyiben a véralkohol-koncentráció 1,05-2,05 gramm/liter ezrelék között van akkor az közepesnek tekinthető.

A bíróság a rendelkezésre álló vérvételi jegyzőkönyvek és **szakértő 1** igazságügyi orvosszakértő kiegészítő szakvéleménye alapján kétséget kizáróan tudta azt megállapítani - a vérvételi jegyzőkönyvek időpontjának tisztázását követően -, hogy vádlott szervezetében a cselekményt követően, a vérvétel időpontjában 2.03 gramm/liter ezrelék véralkohol koncentrációt, közepes fokú alkohol befolyásoltságot eredményező szeszesital fogyasztásából származó alkohol volt. Az igazságügyi orvosszakértői véleményt sem a vádlott, sem a védő az eljárás során soha nem vitatta, így azt a bíróság elfogadta. Az eljárás során arra adat nem merült fel, továbbá a vádlott olyan irányú védekezést nem terjesztett elő, hogy a rendőri intézkedés és a vérvétel között további alkoholt fogyasztott volna, így azt lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy amennyiben a vérvétel időpontjában a vádlott szervezetében 2.03 gramm/liter ezrelék véralkohol koncentráció volt, akkor a cselekmény elkövetésekor 1 óra 15 perckor a szervezetében **legalább** 2.03 gramm/liter ezrelék véralkohol koncentrációt eredményező szeszesital fogyasztásából származó alkohol volt, ami közepes befolyásoltságot jelent. Figyelemmel arra, hogy vádlott 2009. augusztus 27-én 1 óra 15 perckor úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy szeszesitaltól befolyásolt állapotban volt, megszegte a KRESZ 4.§ (1) bekezdés c) pontját és ezzel megvalósította az 1978. évi IV. törvény 188.§ (1) bekezdésbe ütköző járművezetés ittas állapotban vétségét.

Az **1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdése** szerint aki más testi épségét, vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. A **(2) bekezdés** szerint ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség 8 napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt büntetendő.

Az 1978. évi IV. törvény **16. §-a** szerint kísérlet miatt büntetendő, aki a szándékos bűncselekmény elkövetését megkezdi, de nem fejezi be.

A bíróság a fent értékelt igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján kétséget kizáróan meg tudta állapítani azt, hogy **sértett 1** sértettnek a bántalmazás következtében a bal arcfelén kb. 5 cm-es duzzanat és kékes elszíneződés keletkezett, továbbá jobb alsó metszőfoga meglazult, amely sérülések büntetőjogi gyógytartama 8 napon belüli. Erre tekintettel az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdése alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy vádlott **sértett 1** sértett sérelmére elkövette a testi sértés bűncselekményét. A bíróságnak ezen túlmenően abban kellett állást foglalni, hogy vádlott tudata, szándéka átfogta-e azt, hogy a bántalmazással **sértett 1** sértettnek nyolc napon túl gyógyuló sérülést okozhat-e. Ezzel kapcsolatban elfogadva az orvosszakértői véleményt az megállapítható tényként, hogy a bántalmazás módjára és a sérülés helyére tekintettel a nyolc napon túl gyógyuló sérülést okozó testi sértés lehetősége fen állt.

Az **1978. évi IV. törvény 13.§-a** szerint szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja (*egyenes szándék*), vagy e következményekbe belenyugszik (*eshetőleges szándék*). A bíróság álláspontja szerint figyelemmel arra, hogy a súlyos testi sértés büntette nem célzatos bűncselekmény, így az mind egyenes szándékkal mind pedig eshetőleges szándékkal elkövethető.

Mint ahogy a bíróság erre fent utalt azt kellett vizsgálni, hogy vádlott tudata, szándéka átfogta-e azt, hogy a bántalmazással **sértett 1** sértettnek nyolc napon túl gyógyuló sérülést okozhat. Ebben a körben a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szemmel láthatóan jobb fizikummal rendelkező vádlott akkor amikor a nála gyengébb - a bántalmazás egy részében már öntudatlan állapotban lévő - sértettet megütötte, majd közepes erővel két alkalommal a feje környékén megrúgta, akkor azzal számolnia kellett, hogy olyan sérülést okozhat, aminek gyógytartama nem egy-két nap, hanem akár több hét is lehet. Az eljárás során az nem volt bizonyítható, hogy vádlott

kifejezetten azért bántalmazta **sértett 1** sértettet, hogy nyolc napon túl gyógyuló sérülést okozzon neki, ugyanakkor a bíróság álláspontja szerint a vádlott ezen esetleges következménybe belenyugodott, így a bíróság az 1978. évi IV. törvény 13.§ II. fordulata szerint azt állapította meg, hogy vádlott a cselekményét eshetőleg szándékkal követte el.

Az 1978. évi IV. törvény 16.§-a alapján az is megállapítható volt, hogy a cselekmény kísérleti szakban rekedt, figyelemmel arra, hogy **sértett 1** sértett ténylegesen nem szenvedett nyolc napon túl gyógyuló sérülést.

Mindezek alapján kétséget kizáróan lehetett megállapítani azt, hogy az ítéleti tényállásban (2-es tényállás) foglalt cselekményével vádlott megvalósította az 1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetének kíséreltét.

Az **1978. évi IV. törvény 321.§ (1) bekezdése** szerint aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el mástól, hogy evégből valaki ellen erőszakot, avagy élet vagy testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz, illetőleg valakit öntudatlan vagy védekezésre képtelen állapotba helyez, büntettet követ el, és két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A rablás megvalósulásához a bíróságnak két dolgot kell vizsgálnia. Egyrészt vizsgálni kell az erőszak mértékét, továbbá a jogtalan eltulajdonítási szándékot. Az erőszak mértéke esetében rablást akkor lehet megállapítani, ha az erőszak akaratot megtörő erőszak. Jelen esetben **sértett 1** sértett vallomása és a rendelkezésre álló 3-as számú kamerafelvétel alapján a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy vádlott által kifejtett erőszak **sértett 1** akaratát megtörte. Habár a bíróság **szakértő 2** igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye alapján azt kétséget kizáróan meg tudta állapítani, hogy **sértett 1** eszméletlen, eképpen öntudatlan állapotba került, ugyanakkor a rendelkezésre álló vádlotti és sértetti vallomásokat, továbbá a kamerafelvételeket összevetve a bíróság álláspontja szerint az kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy vádlott öntudatlan állapotba akarta volna helyezni **sértett 1**-et. A fent kifejtettek szerint az volt megállapítható, hogy vádlottsértett **1** bántalmazásakor abba bele nyugodott, hogy neki súlyos sérülést okozhat. Éppen ezért a bíróság nem azért állapította meg a rablás büntetést, mert jogtalan eltulajdonítás végett öntudatlan állapotba helyezte a vádlott a sértettet, hanem azért mert evégből a fent kifejtettek szerint akaratot megtörő erőszakot alkalmazott. A bíróságnak ezt követően azt kellett vizsgálnia, hogy a vádlott által elvitt összesen 172.000 forint vonatkozásban ennek az összegnek a jogtalan eltulajdonítása mint célzat mikor alakult ki a vádlottban, meg lehet-e állapítani azt, hogy a fent hivatkozott akaratot megtörő erőszak ebből a célból történt. Azt az eljárás során sem a vádlott sem pedig a sértett nem vitatta, hogy közöttük a nyerőgépen történt nyeremény miatt alakult ki a vita, ezt **tanú 2** tanú is megerősítette. A bíróság a rendelkezésre álló 2-es számú kamerafelvétel és a vádlott ekörben tett vallomása alapján kétséget kizáróan meg tudta állapítani, hogy hosszú percekre keresztül a ki nem fizetett, illetve a részben kifizetni akart nyeremény miatt vádlott gesztikulálva veszekedett **sértett 1** sértettel. Maga a vádlott mondta el, hogy legalább tíz alkalommal szólt rá **sértett 1** sértetre, hogy fizesse ki a nyereményét, majd a felvétel alapján az is teljesen egyértelműen megállapítható, hogy abban a pillanatban, amikor **sértett 1** vagy egy számlát vagy egy 1000 forintos címletet tett ki a pultra, akkor indult meg vádlott **sértett 1** felé a pultba. Ebből tehát az következik, hogy a vádlott azon védekezése, hogy ezért bántalmazta a sértettet, mert szidta az anyját a bíróság álláspontja szerint nem fogadható el. Ezzel szemben az állapítható meg, hogy a köztük fennálló elszámolási vita miatt és azért mert azt rendezni nem sikerült kezdte el bántalmazni vádlott **sértett 1** sértettet. Önmagában ugyanakkor az, hogy a vádlott ezért kezdte el bántalmazni a sértettet nem elegendő ahhoz, hogy az általa fent kifejtett erőszak kifejtése elegendő legyen ahhoz, hogy a rablási szándék is megállapítható legyen, hiszen ha az elszámolás miatti bántalmazás és a később - a vádlott

által mindvégig elismert - történt pénz eltulajdonítás elvált volna egymástól, akkor rablást megállapítani nem lehetett volna, az esetben a vádlott cselekménye kifosztásnak minősült volna. A Legfelsőbb Bíróság a **BH. 2010.292-es** számú eseti döntésében kifejtette, hogy amennyiben az elkövető jogtalan eltulajdonítási célzata már az erőszak vagy a közvetlen fenyegetés kifejtése előtt **vagy alatt** is fennállt, az idegen dolog ilyen módon történő elvétele nem kifosztás, hanem rablás. A bíróságnak tehát abban kellett állást foglalni, hogy a fenti akaratot megtörő erőszak és a vádlott által nem vitatott jogtalan eltulajdonítási célzat a vádlottban legkésőbb a sértett bántalmazása alatt kialakult-e már vagy elfogadva a vádlott védekezését csak azt követően alakult ki. Ebben a kérdésben a bíróság a 3-as számú kamerafelvétel megtekintése után tudott választ adni. A felvétel alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlott megütötte a sértettet, majd a földre került sértettet összesen két alkalommal fejbe rúgta. Látható a felvételen, hogy a vádlott akkor amikor magához vette a táskáját akkor rúgta második alkalommal fejbe a sértettet, majd ezzel egyidejűleg, azonnal 1 másodperc elteltét követően keresgélni kezdett a pult alatt, célzatosan a pénztárgép mellett, és azt több alkalommal meg is próbálta kinyitni, ami többedik alkalommal sikerült. A bíróság abból, hogy a vádlott a második rúgást követően azonnal érték után keresgélt, mégpedig azért, mert nem tudtak megegyezni abban, hogy a nyereségét teljes egészében megkapja-e vagy csak részben, arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottban a jogtalan eltulajdonítási célzat legkésőbb a második rúgást közvetlenül megelőzően vagy azalatt kialakult. Az a tény, hogy utána a vádlott több percen keresztül még a helyiségben maradt és nem azonnal távozott a rablási célzat megállapítása szempontjából irreleváns, ugyanakkor a befejezett magatartás megállapításának elengedhetetlen feltétele, ugyanis jól látható a felvételen, hogy a vádlottnak nem sikerült azonnal kinyitnia a pénztárgépet, mint ahogy nem azonnal találta meg a pincértárcát, de az is megállapítható, hogy arról teljesen megnyugtatóan meg tudott győződni, hogy **sértett 1** sértett öntudatlan állapotban van, így volt ideje arra, hogy értékek után kutasson, amely eredményre is vezetett, hiszen azt soha nem tagadta, hogy magával vitte a pincértárcát. A pincértárcában lévő összeget a bíróság a sértett vallomása alapján állapította meg. Mindezekre tekintettel tehát a bíróság azt állapította meg, hogy vádlott idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vette el sértett 1-től, hogy evégből vele szemben akaratot megtörő erőszakot alkalmazott, mellyel megvalósította az 1978. évi IV. törvény 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő rablás bűntettét.

Az 1978. évi IV. törvény **137.§ 16. pontja szerint** többszörös visszaeső az, akit a szándékos bűncselekmény elkövetését megelőzően visszaesőként végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, vagy annak végrehajtását részben felfüggesztették, és az utolsó büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől a szabadságvesztéssel fenyegetett újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el. Figyelemmel arra, hogy vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2010. február 5. napján kihirdetett 13.B.IX.37.020/2009/6. számú, a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 22.Bf.7108/2010/3. számú határozata folytán 2010. szeptember 9. napján jogerős ítéletével ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt mint többszörös visszaesőt 4 hónap börtönbüntetésre és a vádlott ezen büntetését 2011. január 27. napján a rablási cselekmény másnapján kezdte tölteni, így vádlott **többszörös visszaeső**.

Figyelemmel arra, hogy vádlottat a bíróság ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt is felelősségre vonta, így ezen bűncselekmény vonatkozásban vádlott az 1978. évi IV. törvény **137.§ 15. pontja** értelmében **különös visszaeső** is.

*A büntetés kiszabása során a bíróság az alábbiakat vette figyelembe:*

A bíróság **súlyosító körülményként** értékelte a vádlott többszörös büntetett előéletét, azt, hogy vagyon elleni bűncselekmény és ittas állapotban elkövetett járművezetés miatt már több

alkalommal ítéleték el, részben végrehajtandó szabadságvesztésre. Ezen túlmenően további súlyosító körülményként kell figyelembe venni a többszörös halmazatot, továbbá az ittas járművezetés vonatkozásban a közepes fokú alkoholos befolyásoltságot és a többszörös visszaeső minőségen túl azt, hogy különös visszaeső is, míg a testi sértés és a rablás vonatkozásban az ittas állapotban történő elkövetést.

A bíróság a vádlott javára **enyhítő körülményként** értékelte azt, hogy egy kiskorú gyermeke van, továbbá nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a bíróság a az időmúlást, míg az ittas járművezetés vonatkozásban a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást.

Az eset összes körülményét figyelembe véve a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fent részletezett súlyosító körülmények és az elkövetés körülményei indokoltta és szükségessé teszik a többszörösen büntetett előéletű vádlottal szemben a legsúlyosabb büntetési nem, a végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazását.

A vádlottal szemben kiszabható büntetés 2 évtől - a halmazati szabályokra tekintettel - 12 évig terjedő szabadságvesztés, melynek középmértéke az 1978. évi IV. törvény 83. § (2) bekezdése szerint 7 év.

Ezen mértéken belül a bíróság a már fent felsorolt enyhítő és súlyosító körülményeket figyelembe véve, igazodva a cselekmények tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességéhez is úgy ítélte meg, hogy a nyomatékos időmúlásra tekintettel és arra figyelemmel, hogy az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége vonatkozásban a vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett, a vádlott javára a középmértéktől lefelé tért el.

A bíróság álláspontja szerint ezen mértékű büntetés a büntetési célok eléréséhez szükséges, ám elégséges mértékű. Ennél rövidebb tartalmú szabadságvesztés meghatározása mellett a többszörös és különös visszaeső vádlottal szemben a büntetés speciális prevenciók céljai már nem volnának elérhetőek, ennél hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása azonban szükségtelen.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata az 1978. évi IV. törvény 42. § (3) bekezdése értelmében fegyház.

Vádlott a jelen eljárásban elbírált bűncselekmények elkövetésével és eddigi életvitelével méltatlannak bizonyult a közügyekben való részvételre, ezért őt a bíróság az 1978. évi IV. törvény 62. § (1) bekezdése alapján a közügyek gyakorlásától eltiltotta, melynek mértékét a 63. § (1) bekezdése alapján öt évben határozta meg.

A vádlott az 1978. évi IV. törvény 47 § (4) bekezdés a) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsátható.

A bíróság az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdés alapján megszüntette, és a CD lemezeket az iratok között rendelte kezelni.

A bíróság, miután a vádlottat bűnösnek mondta ki a terhére rótt bűncselekmények elkövetésében, a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte őt az alapeljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. A bíróság a Be. 403.§ (5) bekezdése alapján megállapította, hogy a megismételt eljárásokban felmerült bűnügyi költség az állam terhén marad.

Budapest, 2018. február 23. napján

**Kodolányi Zuzanna s.k.**  
**ülnök**

**. Sós József s.k.**  
**a tanács elnöke**

**Lajkó Csaba Andrásné**  
**ülnök**

A kiadmány hitelül: